

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. rugsėjo 6 d. *

Byloje T-6/05

DEF-TEC Defense Technology GmbH, įsteigta Frankfurte prie Maino (Vokietija),
atstovaujama advokato H. Daniel,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)
(VRDT), atstovaujamą D. Botis,

atsakovę,

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą
Pirmosios instancijos teisme,

Defense Technology Corporation of America, įsteigta Džeksonvilyje, Floridoje
(JAV), atstovaujama advokatų G. Würtenberger ir R. Kunze,

* Proceso kalba: anglų.

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2004 m. lapkričio 8 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 493/2002-2), susijusio su protesto procedūra tarp *DEF-TEC Defense Technology GmbH* ir *Defense Technology Corporation of America*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai N. J. Forwood ir S. Papasavvas,
posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

susipažinęs su 2005 m. sausio 12 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2005 m. balandžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2005 m. birželio 2 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu VRDT atsakymu į ieškinį,

įvykus 2006 m. kovo 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- 1 Iš dalies pakeisto 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 8 straipsnio 3 dalis nurodo, kad prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas neregistruojamas, jeigu prekių ženklo savininko atstovas ar patikėtinis savo vardu be savininko sutikimo paduoda paraišką įregistruoti prekių ženklą, išskyrus atvejus, kai atstovas ar patikėtinis pagrindžia savo veiksmus.
- 2 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą (EB) Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1, toliau – įgyvendinimo reglamentas), 17, 55, 61, 65, 79 ir 96 taisyklės suformuluotos taip:

„17 taisyklė

Kalbų vartojimas protestavimo procesiniuose veiksmuose

1. Tais atvejais, kai protesto pranešimas yra paduotas ne paraiškos Bendrijos prekės ženklui įregistruoti kalba, jei paraiškos kalba yra viena iš Tarybos kalbų, arba ne antrąja kalba, nurodyta paduodant paraišką, protestą reiškianti šalis per vieną mėnesį nuo protestavimo termino pabaigos pateikia protesto pranešimo vertimą į vieną iš tų kalbų.

2. Jei protestą remiantys įrodymai, numatyti 16 taisyklės 1 ir 2 dalyse, pateikiami ne protestavimo procesinių veiksmų kalba, protestą reiškianti šalis per vieną mėnesį nuo protestavimo termino pabaigos arba, jei reikia, Tarnybos nurodytu terminu pagal 16 taisyklės 3 dalį pateikia įrodymų vertimą į tą kalbą.

<...>

55 taisyklė

Parašas, vardas ir pavardė, antspaudas

1. Visuose Tarnybos siunčiamuose sprendimuose, pranešimuose ar išpėjimuose nurodomas Tarnybos skyrius arba padalinys ir atsakingo pareigūno arba pareigūnų vardai ir pavardės. Juos pasirašo tas pareigūnas ar tie pareigūnai arba vietoj parašo dedamas išspausdintas arba išpaustas Tarnybos antspaudo ženklas.

2. Tarnybos vadovas gali nustatyti kitas Tarnybos skyriaus arba padalinio ir atsakingo pareigūno arba atsakingų pareigūnų vardų ir pavardžių atpažinimo priemones arba kitokį negu antspaudas atpažinimo būdą, kai sprendimai, pranešimai ar išpėjimai yra perduodami faksimiliniu ryšiu arba kitomis techninėmis ryšių priemonėmis.

<...>

61 taisyklė

Pranešimus reglamentuojančios bendrosios nuostatos

1. Tarnybai atliekant procesinius veiksmus, visi Tarnybos parengtini pranešimai savo forma yra autentiški Tarnybos dokumentai, jos patvirtintos ar antspauduotos dokumentų kopijos arba kompiuteriu spausdintas tekstas su antspaudu. Pačių procesinių veiksmų dalyvių dokumentų kopijoms tokio patvirtinimo nereikia.

2. Pranešimo būdai:

- a) paštu pagal 62 taisyklę;
- b) įteikiant asmeniškai pagal 63 taisyklę;
- c) įdedant į Tarnybos patalpose skirtą pašto dėžutę pagal 64 taisyklę;
- d) faksimiliniu ryšiu ar kitomis techninėmis ryšių priemonėmis pagal 65 taisyklę;
- e) paskelbiant viešai pagal 66 taisyklę.

<...>

65 taisyklė

Pranešimas faksimiliniu ryšiu ir kitomis techninėmis ryšių priemonėmis

1. Faksimiliniu ryšiu pranešama siunčiant dokumento, apie kurį reikia pranešti, originalą arba kopiją, kaip numatyta 61 taisyklės 1 dalyje. Tokio siuntimo detales nustato Tarnybos vadovas.

2. Pranešimo kitomis techninėmis ryšių priemonėmis detales nustato Tarnybos vadovas.

<...>

79 taisyklė

Informacijos pateikimas raštu arba kitomis priemonėmis

Paraiškos Bendrijos prekės ženklui įregistruoti, taip pat kiti Reglamente numatyti prašymai ir visi kiti Tarnybai skirti pranešimai pateikiami:

- a) pristatant atitinkamo pasirašyto dokumento originalą Tarnybai asmeniškai, paštu arba kitais būdais; pateikiamų dokumentų priedų pasirašyti nereikia;

2. Jei šiose taisyklėse nenustatyta kitaip, Tarnyboje atliekamuose procesiniuose veiksmuose naudotini dokumentai gali būti pateikiami bet kuria Bendrijos oficialia kalba. Jei tokių dokumentų kalba nėra procesinių veiksmų kalba, Tarnyba gali reikalauti, kad per jos nurodytą terminą būtų pateiktas vertimas į tą kalbą arba procesinių veiksmų šalies pasirinkimu – į bet kurią Tarnybos kalbą“.

- 3 Pagal 1997 m. balandžio 1 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) vadovo sprendimo EX-97-1 1 straipsnį, nustatantį VRDT sprendimų, pranešimų ir išpėjimų formą, kai VRDT sprendimas, pranešimas arba išpėjimas perduodamas faksimiliniu ryšiu, VRDT skyrius ar padalinys, taip pat atsakingo pareigūno ar pareigūnų vardai ir pavardės yra tinkamai nurodyti, jeigu sprendimo, pranešimo arba išpėjimo pradžioje nurodomas skyriaus arba padalinio pavadinimas, o pabaigoje – atsakingo pareigūno ar pareigūnų vardai ir pavardės. Kartu su vardais ir pavardėmis faksimiliniu ryšiu gali būti pateikiami atsakingo pareigūno ar pareigūnų parašai.

Ginčo aplinkybės

- 4 1997 m. rugsėjo 16 d. remdamasi Reglamentu Nr. 40/94 *DEF-TEC Defense Technology GmbH* pateikė VRDT Bendrijos prekių ženklo paraišką.

- 5 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra šis vaizdinis prekių ženklas FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR:



- 6 Prekės, dėl kurių pateikta paraiška įregistruoti, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 5, 8, ir 13 klasėms. Pagal kiekvieną iš šių klasių prekės atitinka tokį aprašymą:
- „farmacijos, veterinarijos ir higienos preparatai; dietiniai produktai medicinos reikmėms, kūdikių maistas; pleistrai, tvarsliaiva; dantų plombavimo ir dantų išlajų gamybos medžiagos; dezinfekavimo preparatai; kenkėjų naikinimo preparatai; fungicidai, herbicidai“, priklausantys 5 klasei,

 - „įrankiai ir padargai (rankiniai); peiliai, šaltieji ginklai; skustuvai“, priklausantys 8 klasei,

 - „šaudmenys, sviediniai, dirginančių dujų purkštuvai, kiti puolimui arba gynybai skirti ginklai“, priklausantys 13 klasei.

- 7 1998 m. gruodžio 7 d. Bendrijos prekių ženklų paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 93/1998.
- 8 1996 m. spalio mėn. Džeksonvilyje įsteigta bendrovė *Defense Technology Corporation of America* perpirko bendrovės *Defense Technology Corporation of America*, kuriai taikoma JAV Vajomingo valstijos teisė (toliau – Vajomingo bendrovė), turtą. Tokiu būdu įstojusi į bylą šalis įsigijo prekių ženklą FIRST DEFENSE.
- 9 1999 m. kovo 8 d., remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsniu, įstojusi į bylą šalis pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklų įregistravimo.
- 10 Savo protestą įstojusi į bylą šalis grindė būtent Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 3 dalimi manydama, kad ieškovė yra jos atstovė minėtos nuostatos prasme, ir kad pastaroji be jos sutikimo pateikė paraišką įregistruoti žymenį, beveik tapatų keletui JAV įregistruotų prekių ženklų, kurių savininkė yra įstojusi į bylą šalis. Šiuo atveju protestas buvo grindžiamas JAV įregistruotais prekių ženklais FIRST DEFENSE, kurių registracijos tokios:
- 1993 m. balandžio 6 d. žodinio prekių ženklų FIRST DEFENSE registracija Nr. 1 763 666 „gynybai skirtam ne sprogstamajam ginklui, kurį sudaro į aerolio balionėlius patalpintos organinės dirginančios dujos“, priklausančiam 13 klasei,
 - 1995 m. kovo 28 d. vaizdinio prekių ženklų, kurį sudaro skrendančio erelio vaizdas, registracija Nr. 1885 967 13 klasei priklausančioms prekėms,

- 1993 m. rugsėjo 7 d. vaizdinio prekių ženklo DEF-TEC PRODUCTS, kuris pavaizduotas trikampės figūros viduryje, registracija Nr. 1792 165 kai kurioms 13 klasei priklausančioms prekėms.

- 11 2002 m. kovo 21 d. Sprendimu Protestų skyrius iš dalies patenkino protestą tiek, kiek jis buvo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 3 dalimi, ir todėl atmetė Bendrijos prekių ženklo paraišką 8 klasei priklausančių „šaltųjų ginklų“ ir 13 klasei priklausančių „šaudmenų, sviedinių, dirginančių dujų purkštuvų, kitų puolimui arba gynybai skirtų ginklų“ atžvilgiu.

- 12 2002 m. gegužės 21 d., remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–59 straipsniais, ieškovė pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

- 13 2004 m. lapkričio 8 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją ir priteisė iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Šalių reikalavimai

- 14 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

15 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį dėl panaikinimo pirmojo pagrindo atžvilgiu,

— atmesti ieškinį antrojo pagrindo atžvilgiu, jeigu Pirmosios instancijos teismas mano, kad yra tinkama ginčijamo sprendimo išvada pagrįsti kitokiais argumentais, ir tokiu atveju priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas,

— papildomai patenkinti ieškinį tik antrojo pagrindo atžvilgiu grąžinant bylą Apeliacinėms taryboms ir nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

16 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 17 Savo ieškinį ieškovė grindžia dviem pagrindais. Kaip pirmąjį pagrindą ieškovė nurodo, kad Protestų skyriaus sprendimas, kuris nebuvo tinkamai pasirašytas, yra negaliojantis. Kaip antrąjį pagrindą ieškovė nurodo tai, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 3 dalį.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Protestų skyriaus sprendimo negaliojimu

Šalių argumentai

- 18 Ieškovė mano, kad Protestų skyriaus sprendimas, kuris jai buvo pateiktas tik faksimiliniu ryšiu, yra negaliojantis. Iš tikrųjų nėra jį priimant dalyvavusių minėto skyriaus narių parašų. Iš įgyvendinimo reglamento 79 taisyklės a ir b punktų išplaukia, kad vienas iš pranešimų pateikimo VRDT būdų yra pasirašyto dokumento originalo perdavimas faksimiliniu ryšiu. Aplinkybė, jog tai nebuvo nurodyta Apeliacinėje taryboje, neturėtų pakeisti išvados, kad Protestų skyriaus sprendimas yra negaliojantis.
- 19 VRDT nurodo, kad pagrindas yra nepriimtinas tiek, kiek ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo pripažinti Protestų skyriaus sprendimo negaliojimą. Be to, ji pažymi, kad ieškovė šiuo pagrindu remiasi pirmą kartą, nes Protestų skyriaus

sprendimo galiojimo neginčijo Apeliacinėje taryboje. Darant prielaidą, kad šiuo pagrindu siekiama nurodyti, jog ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas dėl to, kad Apeliacinė taryba savo iniciatyva turėjo nurodyti esminį formos trūkumą, lemiantį Protestų skyriaus sprendimo neteisėtumą, šis argumentas būtų nepagrįstas. Iš tikrųjų VRDT primena, kad šiuo atveju turi būti taikomos įgyvendinimo reglamento 55, 61 ir 65 taisyklės. VRDT nuomone, įgyvendinimo reglamento 55 taisyklės 2 dalis įgalioja VRDT vadovą leisti naudoti įvairius VRDT sprendimų pateikimo būdus, nesant būtinybės reikalauti, kad juos pasirašytų juos priimant dalyvavę nariai; būtent šiuo tikslu buvo priimtas Sprendimas Nr. EX-97-1. Taigi VRDT sprendimas, kuriame pateikiami jį priėmusių Protestų skyriaus narių atspausdinti vardai ir pavardės, atitinka visus jo priėmimui keliamus formos reikalavimus.

20 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad šis pagrindas yra nepriimtinas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Dėl priimtinum

21 Pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 1 dalį Bendrijos teismui galima skųsti tik Apeliacinių tarybų sprendimus. Todėl darytina išvada, kad priimtini tik tie tokio skundo pagrindai, kuriais ginčijamas pats Apeliacinės tarybos sprendimas (2005 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lidl Stiftung prieš VRDT – REWE-Zentral (Salvita)*, T-303/03, Rink. p. II-1917, 59 punktą).

- 22 Tačiau vertinimo, kurį Apeliacinė taryba turi atlikti skundžiamo sprendimo atžvilgiu, apimtis iš esmės nėra nustatoma remiantis tik apelianto nurodytais pagrindais. Todėl net jei apeliantas nenurodė konkretaus pagrindo, vis dėlto Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į visas svarbias teises ir faktines aplinkybes, privalo įvertinti, ar sprendimas, dėl kurio pateikta apeliacija, galėjo būti teisėtai priimtas (žr. šiuo klausimu 2003 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT – LHS (UK) (KLEENCARE)*, T-308/01, Rink. p. II-3253, 29 punktą ir 2005 m. vasario 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SPAG prieš VRDT – Dann ir Backer (HOOLIGAN)*, T-57/03, Rink. p. II-287, 18 punktą).
- 23 Taigi šiuo atveju ieškovė Pirmosios instancijos teisme remiasi tuo, kad Protestų skyriaus sprendimas negalioja dėl to, jog nėra parašo. Nors šiuo pagrindu nebuvo remiamasi Apeliacinėje taryboje ir darant prielaidą, kad buvo nustatytas taikytinų formalinių taisyklių pažeidimas, Apeliacinė taryba šį pagrindą turėjo nurodyti savo iniciatyva.
- 24 Taigi reikia atmesti VRDT ir įstojusios į bylą šalies nurodytą nepriimtumo pagrindą, nes Pirmosios instancijos teismo jurisdikcijai priklauso tikrinti, ar Apeliacinė taryba savo iniciatyva nurodė galimą esminį formos pažeidimą, t. y. tai, kad Protestų skyriaus sprendimas nebuvo pasirašytas.

— Dėl esmės

- 25 Pirmiausia reikia nurodyti, kad įgyvendinimo reglamentas įtvirtina šioje byloje taikytinas procedūrines nuostatas. Priešingai nei tvirtina ieškovė, įgyvendinimo

reglamento 79 taisyklės a ir b punktai neturi būti taikomi, nes ji nurodo pranešimų perdavimą VRDT. Įgyvendinimo reglamento 55, 61 ir 65 taisyklės yra susijusios su VRDT siunčiamais pranešimais, todėl jas reikėtų taikyti šioje byloje.

- 26 Iš įgyvendinimo reglamento 55 taisyklės išplaukia, kad visuose VRDT siunčiamuose sprendimuose, pranešimuose ar įspėjimuose nurodomas VRDT skyrius arba padalinys ir atsakingo pareigūno arba pareigūnų vardai ir pavardės. Juos pasirašo tas pareigūnas ar tie pareigūnai arba vietoj parašo dedamas išspausdintas arba įspaustas VRDT antspaudo ženklas; VRDT vadovas gali nustatyti kitas VRDT skyriaus arba padalinio atpažinimo priemones, kai sprendimai, pranešimai ar įspėjimai yra perduodami faksimiliniu ryšiu arba kitomis techninėmis ryšio priemonėmis. Įgyvendinimo reglamento 61 taisyklės 2 dalies d punktas sprendimų pateikimą faksimiliniu ryšiu pripažįsta galiojantį, o sprendimų perdavimo išsamias taisykles nustato VRDT vadovas pagal įgyvendinimo reglamento 65 taisyklės 1 dalį. Taigi pagal Sprendimo Nr. EX-97-1 1 straipsnį pakanka, kad sprendimo, pranešimo arba įspėjimo pradžioje būtų nurodomas skyriaus arba padalinio pavadinimas, o pabaigoje – atsakingo pareigūno ar pareigūnų vardai ir pavardės.
- 27 Šiuo atveju būtina pažymėti, kad skyriaus sprendime yra nurodomas jį priėmusio VRDT skyriaus ir padalinio pavadinimas bei atsakingų pareigūnų vardai ir pavardės. Todėl nepasirašyto Protestų skyriaus sprendimo pateikimas faksimiliniu ryšiu atitinka įgyvendinimo reglamente ir Sprendime Nr. EX-97-1 nustatytus reikalavimus. Todėl ginčijamas sprendimas ieškovei buvo pateiktas tinkamai.
- 28 Taigi pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 3 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 29 Ieškovė nurodo, kad 1996 m. birželio 1 d. pareiškime Vajomingo bendrovės vadovas Oliver davė aiškų ir tikslų sutikimą, leidžiantį jai įregistruoti nagrinėjamą prekių ženklą. Todėl perperkant Vajomingo bendrovės turtą įstojusiai į bylą šaliai nebuvo perduotos jokios teisės į 1996 m. birželio 1 d. pareiškime nurodytus prekių ženklus, nes šių teisių buvo atsisakyta prieš sudarant susitarimą dėl perpirkimo.
- 30 Be to, ieškovė nurodo, kad įstojusi į bylą šalis niekada nebandė atšaukti Oliver duoto sutikimo ir rėmėsi tik tuo, kad apie šį sutikimą nežinojo. Ieškovė neturi būti kaltinama dėl to, kad Oliver įstojusios į bylą šalies greičiausiai neinformavo apie 1996 m. birželio 1 d. pareiškimą, nes, ieškovės nuomone, ji neprivalėjo patikrinti, ar Oliver pranešė apie 1996 m. birželio 1 d. pareiškimo egzistavimą. Iš tikrųjų šis galimas informacijos trūkumas susijęs tik su susitarimo dėl Vajomingo bendrovės turto perpirkimo šalimis, nes sudarydamos minėtą susitarimą jos turėjo būti apdairios.
- 31 Be to, ieškovė pažymi, kad nė viena Reglamento Nr. 40/94 nuostata nenurodo, jog sutikimo galiojimo trukmė yra ribota. Todėl tai, kad paraiška įregistruoti buvo pateikta tik 1997 m., neturėtų daryti kokios nors įtakos gauto sutikimo galiojimui. Be to, Apeliacinė taryba negalėjo savo nuomonės grįsti tvirtinimu, kad teisių į prekių ženklą perleidimas be atlygio yra neįprastas, nes toks tvirtinimas susijęs su

komerciniais motyvais, kurie nepriskirtini jos kompetencijai. Galiausiai ieškovė primena, kad sutikimo pareiškimas yra pakankamas prašomo įregistruoti prekių ženkle paraiškos pateikimo pateisinimas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 3 dalies prasme.

32 VRDT pritaria ieškovės nuomonei dėl 1996 m. birželio 1 d. pareiškimo nurodydama, kad minėtame pareiškime pateikiamas aiškus ir tikslus tuometinio prekių ženkle savininko sutikimas, leidžiantis ieškovei pateikti paraišką įregistruoti Europoje nurodytą prekių ženklą. Be to, darant prielaidą, kad Oliver įstojusios į bylą šalies neinformavo apie pareiškimo egzistavimą, ši aplinkybė neturi daryti įtakos duoto sutikimo galiojimui. Apeliacinės tarybos išvada klaidinga tiek, kiek ginčijamu sprendimu nepripažįstamas 1996 m. birželio 1 d. duotas sutikimas. Tačiau dėl šios klaidos ginčijamas sprendimas netampa negaliojantis.

33 Iš tikrųjų VRDT mano, kad įstojusiai į bylą šaliai Vajomingo bendrovės vadovo duotas sutikimas neprivalomas. Bet kuriuo atveju VRDT tvirtina, kad klausimas, ar įstojusiai į bylą šaliai privalomas ankstesnio savininko sutikimas, priklauso nuo atitinkamų sutarties sąlygų aiškinimo bei susitarimo šalių įvairių įsipareigojimų atsižvelgiant būtent į taikytiną JAV sutarčių teisę. Taigi užsienio teisė yra fakto klausimas, kurio Apeliacinė taryba nenagrinėjo, todėl Pirmosios instancijos teismas negali savo išvados grįžti aplinkybėmis, kurios nebuvo įvertintos ginčijamame sprendime.

- 34 Pirmiausia, darant prielaidą, kad sutikimas galiojo ir po to, kai įstojusi į bylą šalis perpirko Vajomingo bendrovės turtą, VRDT tvirtina, kad reikia nustatyti, ar sutikimas turi būti laikomas atšauktas tą dieną, kai baigėsi ieškovės ir įstojusios į bylą šalies komerciniai santykiai. Šiuo atžvilgiu VRDT nurodo, kad 1996 m. birželio 1 d. pareiškimas yra teisės prieštarauti ieškovės pateiktai paraiškai įregistruoti nurodytą prekių ženklą atsisakymas, o ne pats teisių perleidimas. Taigi toks atsisakymas gali išplaukti iš vienašališko pareiškimo, susijusio tik su jį pareiškusiu asmeniu ir todėl turinčio tik *inter partes* poveikį. Bet kuriuo atveju, jeigu pripažįstama, kad komercinių santykių su atstovu pasibaigimas panaikina sutikimo galiojimo pagrindus, sutikimas negali galioti ir po minėto perpirkimo.
- 35 Antra, darant prielaidą, kad sutikimas nebegaliojo po to, kai įstojusi į bylą šalis perpirko Vajomingo bendrovės turtą, VRDT tvirtina, kad reikia nustatyti, ar ieškovė galėjo remtis teisėtu pagrindu, galinčiu kompensuoti sutikimo nebuvimą. Reikia pastebėti, kad Apeliacinė taryba, atrodo, pripažino, jog ieškovė žinojo arba bent jau turėjo žinoti, kad įstojusi į bylą šalis nebuvo informuota apie 1996 m. birželio 1 d. pareiškimo egzistavimą ir kad įstojusiai į bylą šaliai nepriklausė įrodinėti, jog jai minėtas pareiškimas nėra privalomas. Taigi ieškovė turėjo ją apie tai informuoti arba pranešti jai apie savo ketinimą pateikti paraišką įregistruoti, nes ginčijamame sprendime pripažįstama, kad ieškovė veikė nesąžiningai. Taigi savo noru tai nuslėpdama įstojusios į bylą šalies atžvilgiu ieškovė prarado bet kokią galimybę tvirtinti, kad paraiška buvo pateikta su savininko sutikimu. Bet kuriuo atveju įstojusios į bylą šalies pateiktas protestas įrodo, kad ji visiškai nesutinka su ieškovės pateikta paraiška įregistruoti.
- 36 Todėl VRDT mano, kad Pirmosios instancijos teismas turėtų atmesti šį ieškinį, jeigu jis mano, kad yra tinkama ginčijamo sprendimo išvada pagrįsti kitokiais

argumentais, arba priešingu atveju patenkinti ieškinį tik dėl antrojo pagrindo grąžinant bylą Apeliacinėms taryboms.

- 37 Įstojusi į bylą šalis primena, kad ieškovė turi įrodyti prekių ženklo savininko tinkamai duoto sutikimo buvimą. Be to, įstojusi į bylą šalis nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas neturi atsižvelgti į 1996 m. birželio 1 d. pareiškimą, nes šio pareiškimo vertimą į anglų kalbą, kuri šiuo atveju buvo pasirinkta procedūros kalba VRDT, ieškovė pateikė tik nagrinėjant šį ieškinį. Taigi remiantis Reglamentu Nr. 40/94 ir įgyvendinimo reglamentu, jeigu įrodymas nebuvo pateiktas procedūros kalba, šalis, kuri juo remiasi, turi pateikti jo vertimą į procedūros kalbą. Bet kuriuo atveju 1996 m. birželio 1 d. pareiškimas, neatsižvelgiant į šį Reglamento Nr. 40/94 pažeidimą, negalėtų įrodyti Oliver duoto galiojančio sutikimo buvimo žinant, kad ieškovė nepateikė jokio įrodymo, galinčio patvirtinti, jog jos paraiška įregistruoti grindžiama teisėtu pagrindu.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 38 Reikia nurodyti, kad Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 3 dalimi siekiama užkirsti kelią prekių ženklo savininko atstovo piktnaudžiavimui prekių ženklu, nes atstovas gali pasinaudoti plėtojant savo ir savininko komercinius santykius įgytomis žiniomis ir patirtimi ir todėl neteisėtai pasinaudoti paties prekių ženklo savininko pastangomis ir investicijomis.

- 39 Kadangi šiuo atveju ieškovė Pirmosios instancijos teisme neginčijo savo, kaip prekių ženklo savininko atstovo, statuso, reikia nustatyti, ar ieškovė buvo gavusi prekių ženklo savininko sutikimą, leidžiantį pateikti planuojamą paraišką įregistruoti.
- 40 Taigi kalbant apie prekių ženklo savininko duotą aiškų, tikslų ir nesąlygišką sutikimą, leidžiantį ieškovei pateikti paraišką įregistruoti nurodytą prekių ženklą, reikia priminti, jog Apeliacinė taryba nurodė, kad toks sutikimas negali išplaukti iš 1996 m. birželio 1 d. pareiškimo.
- 41 VRDT savo rašytiniuose dokumentuose nurodo, jog Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad 1996 m. birželio 1 d. pareiškime nėra aiškaus, tikslaus ir nesąlygiško sutikimo. Taigi kalbant apie VRDT procesinę padėtį, šiuo atžvilgiu primintina, kad 2005 m. spalio 25 d. Sprendime *Peek & Cloppenburg prieš VRDT (Cloppenburg)* (T-379/03, Rink. p. II-4633, 22 punktas) Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad VRDT neturi sistemingai ginti bet kurio Apeliacinės tarybos priimto ginčijamo sprendimo arba būtinai prašyti atmesti bet kurį dėl tokio sprendimo pareikštą ieškinį (2004 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *GE Betz prieš VRDT – Atofina Chemicals (BIOMATE)*, T-107/02, Rink. p. II-1845, 34 punktas). Atvirkščiai, ji negali prašyti panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimo tais klausimais, kurie nėra išdėstyti ieškinyje, arba pateikti įrodymų, kurie nėra išdėstyti ieškinyje (žr. šiuo atžvilgiu 2004 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vedial prieš VRDT*, C-106/03 P, Rink. p. I-9573, 34 punktą).

42 Iš to išplaukia, kad VRDT turi teisę nukrypti nuo Apeliacinės tarybos išdėstytų argumentų ir pateikti tokią teisinę nuomonę, kuri skiriasi nuo išplėtotos ginčijamame sprendime, su sąlyga, kad VRDT siūlomi argumentai nepanašūs į naujus panaikinimo pagrindus.

43 Kalbant apie įstojusios į bylą šalies argumentą, pagal kurį Apeliacinė taryba neturėjo atsižvelgti į 1996 m. birželio 1 d. pareiškimą, nes jis neišverstas į procedūros kalbą, nors minėta taryba atmetė įstojusios į bylą šalies pateiktus dokumentus dėl to, kad jie neišversti, būtina nurodyti, jog atmesti minėtus dokumentus buvo nuspręsta taikant įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalį. Taigi ši taisyklė nukrypsta nuo paprastai dokumentų pateikimui ir naudojimui VRDT procedūrose taikomo kalbinio režimo, apibūdinto šio reglamento 96 taisyklės 2 dalyje, kuri numato, kad jei tokių dokumentų kalba nėra procesinių veiksmų kalba, VRDT gali reikalauti, kad per jos nurodytą terminą būtų pateiktas vertimas į tą kalbą arba procesinių veiksmų šalies pasirinkimu – į bet kurią VRDT kalbą. Taigi įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalis *inter partes* procedūros šaliai užkrauna didesnę pareigą už tą, kuri paprastai užkraunama procedūrų šalims VRDT. Šis skirtumas yra pagrįstas būtinybe užtikrinti rungimosi principą bei *inter partes* procedūros šalių procedūrinių priemonių lygybę (2002 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Chef Revival USA prieš VRDT – Massagué Marín (Chef)*, T-232/00, Rink. p. II-2749, 42 punktas).

44 Kalbant apie papildomų dokumentų vertimą, šis priklauso VRDT diskrecijai remiantis įgyvendinimo reglamento 96 taisyklės 2 dalimi. Taigi šiuo atveju ieškovė laikėsi įgyvendinimo reglamento 96 taisyklės 1 dalyje įtvirtintų reikalavimų, nes apeliaciją pateikė vokiečių kalba ir per nustatytą terminą pateikė jos vertimą į anglų kalbą (ginčijamo sprendimo 11 ir 14 punktai). Tai, kad Apeliacinė taryba nemanė,

jog remiantis įgyvendinimo reglamento 96 taisyklės 2 dalimi būtina gauti prie apeliacijos pridėdama dokumento vertimą, nėra vienodo vertinimo principo pažeidimas, nes įgyvendinimo reglamento 96 taisyklės 1 ir 2 dalys apima objektyviai skirtingas situacijas.

- 45 1996 m. birželio 1 d. pareiškimo atžvilgiu reikia nurodyti, jog jame išdėstoma, kad Vajomingo bendrovė aiškiai atsisako visų teisių („expressly waives all of the rights“) į pareiškime įregistruoti Europoje nurodytą prekių ženklą. Be to, 1996 m. birželio 1 d. pareiškimo priedas, kurį buvo leista pateikti per procedūrą Apeliacinėje taryboje, aiškiai nurodo, kokius prekių ženklus apėmė minėtas pareiškimas.
- 46 Be to, reikia priminti, kad tuo metu, kai buvo priimtas 1996 m. birželio 1 d. pareiškimas, ieškovė ir Vajomingo bendrovė buvo susijusios realiais ir veiksmingais komerciniais santykiais, o tai gali paaiškinti, kodėl ankstesnis savininkas nusprendė duoti šį sutikimą be finansinio atlygio. Bet kuriuo atveju vien tik aplinkybė, kad toks susitarimas yra neįprastas, negali paneigti, kaip manė Apeliacinė taryba, iš tikrųjų duoto sutikimo galiojimo.
- 47 Kalbant apie tai, jog galėjo būti, kad Oliver neinformavo įstojusios į bylą šalies apie 1996 m. birželio 1 d. pareiškimą, ši aplinkybė negali paneigti minėtą datą gauto sutikimo galiojimo.
- 48 Todėl 1996 m. birželio mėn. ieškovės gautas sutikimas minėtą datą turi būti laikomas aiškiu, tikslu ir nesąlygišku.

- 49 Kalbant apie tai, ar sutikimas galiojo paraiškos įregistruoti pateikimo dieną, t. y. 1997 m. rugsėjo 16 d., reikia pažymėti, kad laikotarpiu nuo sutikimo davimo dienos iki paraiškos įregistruoti nurodytą prekių ženklą pateikimo dienos pasikeitė prekių ženklo savininkas. Tačiau būtina nurodyti, kad Apeliacinė taryba, klaidingai nusprendusi, kad 1996 m. birželio 1 d. pareiškime nėra aiškaus, tikslaus ir nesąlygiško sutikimo, leidžiančio ieškovei pateikti paraišką įregistruoti nurodytą prekių ženklą, nekėlė klausimo, ar minėtas sutikimas galiojo ir po Vajomingo bendrovės turto perpirkimo. Kadangi šis klausimas, atsakymas į kurį tiesiogiai susijęs su teise, kurią reikėtų taikyti šalių teisiniams ir komerciniams santykiams, nebuvo keliamas per visą procedūrą VRDT, Pirmosios instancijos teismas neturi pareikšti nuomonės jo atžvilgiu.
- 50 Iš tikrųjų Apeliacinė taryba turėjo, atsižvelgiant į šalių teisiniams ir komerciniams santykiams taikytiną teisę, patikrinti, ar minėti santykiai iš tikrųjų išliko ir, jei taip, kokia apimtimi ir po Vajomingo bendrovės turto perpirkimo ta prasme, kad įstojusi į bylą šalis perėmė ankstesnio prekių ženklo savininko teises ir galbūt pareigas. Atsižvelgdama į tai, ji turėjo būtent nustatyti, ar 1996 m. birželio 1 d. ieškovės gautas sutikimas galiojo ir po Vajomingo bendrovės turto perpirkimo. Esant teigiamam atsakymui ji turėjo patikrinti, ar paraiškos įregistruoti nurodytą prekių ženklą pateikimo dieną įstojusiai į bylą šaliai šis sutikimas buvo privalomas. Darant prielaidą, kad įstojusiai į bylą šaliai minėtas sutikimas nebebuvo privalomas, Apeliacinė taryba turėjo įvertinti, ar ieškovė galėjo remtis teisėtu pagrindu, galinčiu kompensuoti sutikimo nebuvimą.
- 51 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad antrasis pagrindas turi būti priimtas dėl to, kad Apeliacinė taryba nepripažino 1996 m. birželio 1 d. sutikimo galiojimo; taigi ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 52 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, be savo patirtų bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas, išskyrus išlaidas, susijusias su įstojimu į bylą, pagal jos pateiktus reikalavimus. Kadangi ieškovė nereikalavo priteisti iš įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidų, o tai ji galėjo padaryti per teismo posėdį, ji pati padengia savo išlaidas, susijusias su įstojimu į bylą.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2004 m. lapkričio 8 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) sprendimą (byla R 493/2002-2).**
- 2. VRDT padengia savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas, išskyrus išlaidas, susijusias su įstojimu į bylą.**

3. Ieškovė padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su įstojimu į bylą.

4. Įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Paskelbta 2006 m. rugsėjo 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Pirrung